

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 30/2010-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. januára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť PhDr. Ľ. S., K., zastúpeného advokátom JUDr. J. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 26 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv podľa čl. 10 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní Okresného súdu Bratislava I vedenom pod sp. zn. 7 Ct 27/2002 a jeho rozsudkom z 29. júna 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PhDr. Ľ. S. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 13. júla 2009 doručené podanie PhDr. Ľ. S., K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. B., B., ktoré bolo označené ako „*Sťažnosť o porušení základného práva a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy občana priznaného čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že

sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na slobodu prejavu a na informácie podľa čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na slobodu prejavu podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) vedenom pod sp. zn. 7 Ct 27/2002 a jeho rozsudkom z 29. júna 2006.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uviedol:

«Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. spis. zn. 7 Ct 27/02-171 zo dňa 27. 06. 2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave spis. zn. 9 Co 427/06-220 zo dňa 23. 10. 2008:

- som bol zaviazaný do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaslať navrhovateľovi Dr. C. I. písomné ospravedlnenie tohto znenia:

„Podpísaný... sa Vám Dr. C. I. Ospravedlňujem za zverejnenie osočujúcich a nepravdivých údajov v článku publikovanom dňa 16. 11. 2001 na internetovom portále Neviditeľný pes (stránka <http://pes.eunet.cz>) pod názvom „Columbus priplul elektrickým vedením“, ktorého som autorom, za Vaše bezdôvodné obvinenie z toho, že ste známy svojim nezakryto tendenčným a neobjektívnym prístupom k obhajobe práv rómov; že ste na seba upozornili „nepripustným nátlakom“ na orgány činné v trestnom konaní, aby posudzovali čím prísnejšie tragickú udalosť, kedy mala skupina policajtov ubiť pri výkone služby na smrť 50 ročného róma K. S. vo východoslovenských Magnezitovciach; a za Vaše hanlivé označenie ako „experta na ľudské práva“. Uvedené tvrdenia sa nezakladajú na pravde. Je mi veľmi ľúto, že bolo bezdôvodne zneužitie a osočenie Vaše meno, preto sa Vám ospravedlňujem za poškodenie Vašej povesti a dobrého mena.“

- Som povinný strpieť na moje náklady, aby navrhovateľ Dr. C. I. uverejnil ospravedlnenie tohto znenia:

„Podpísaný... sa Vám Dr. C. I. Ospravedlňujem za zverejnenie osočujúcich a nepravdivých údajov v článku publikovanom dňa 16. 11. 2001 na internetovom portále Neviditeľný pes (stránka <http://pes.eunet.cz>) pod názvom „Columbus priplul elektrickým vedením“, ktorého som autorom, za Vaše bezdôvodné obvinenie z toho, že ste známy svojim

nezakryto tendenčným a neobjektívnym prístupom k obhajobe práv rómov; že ste na seba upozornili „nepripustným nátlakom“ na orgány činné v trestnom konaní, aby posudzovali čím prísnejšie tragickú udalosť, kedy mala skupina policajtov ubiť pri výkone služby na smrť 50 ročného róma K. S. vo východoslovenských Magnezitovciach; a za Vaše hanlivé označenie ako „experta na ľudské práva“. Uvedené tvrdenia sa nezakladajú na pravde. Je mi veľmi ľúto, že bolo bezdôvodne zneužitú a osočenú Vaše meno, preto sa Vám ospravedlňujem za poškodenie Vašej povesti a dobrého mena.“

- bol som zaviazaný na náhradu trov konania a právneho zastúpenia vo výške 100.255,- Sk (3.327, 86 €) do troch dní od právoplatnosti rozsudku,

- vo zvyšku súd návrh zamietol.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27. 01. 2009 a vykonateľnosť dňa 31. 01. 2009.

Okresný súd Bratislava I. právoplatnosť a vykonateľnosť vyznačil až dňa 11. 05. 2009 po opakovaných návštevách môjho ustanoveného právneho zástupcu. Okresný súd dovedy právoplatnosť nevyznačil, nakoľko nebol vyznačený na prvopise rozhodnutia zodpovedným pracovníkom. V zmysle § 62 ods.1 vyhl. č. 543/2005 Z. z. síce nie je stanovená lehota na vyznačenie, mám však za to, že by sa tak malo stať bez zbytočného odkladu (resp. bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.)»

Sťažovateľ ďalej uviedol, že pasáž, ktorá bola predmetom súdneho sporu, znela:
«Rýchlo zareagoval tiež predseda Ligy aktivistov pre ľudské práva so sídlom v Bratislave, C. I. Tento černošský zahraničný aktivista je už na Slovensku známy svojím nezakryto tendenčným a neobjektívnym prístupom k obhajobe práv Rómov. Upozornil na seba napríklad „nepripustným nátlakom“ na orgány činné v trestnom konaní, aby posudzovali čím prísnejšie tragickú udalosť, keď mala skupina policajtov pri výkone služby ubiť na smrť 50-ročného Róma K. S. vo východoslovenských Magnezitovciach. S nálezom poslaneckej štvorice sa stotožnil aj výbor NR SR pre obranu a bezpečnosť, čo dáva nálezu ešte väčšiu váhu. A s čím Columbus priplával teraz do Košíc? S ničím menším než tvrdením, že štátne orgány Rómov diskriminujú, keď im pre neplatenie odpájajú elektrinu. Bližšie zdôvodnenie „experta na ľudské“ práva stojí ozaj za všetky drobné. Ved' oni by platili, keby mali z čoho...»

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo L. S. podľa § 26 ods. 1 a 2 a podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 10 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na slobodu prejavu a spravodlivý proces, postupom Okresného súdu Bratislava I, v konaní vedenom pod spis. zn. 7 Ct 27/2002 bolo porušené.

2. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I, spis. zn. 7 Ct 27/2002 zo dňa... 29. 06. 2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave spis. zn. 9 Co 427/06-220 zo dňa 23. 10. 2008 sa zrušuje a Okresnému súdu Bratislava I. sa vo veci prikazuje konať a rozhodnúť.

3. Okresnému súdu Bratislava I. je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia L. S., právneho zástupcovi, JUDr. J. B., advokátovi, na účet vedený v Slovenskej sporiteľni... spolu 289, 74 €.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie

ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že rozsudkom okresného súdu sp. zn. 7 Ct 27/2002 z 29. júna 2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 9 Co 427/06-220 z 23. októbra 2008 došlo k porušeniu jeho základného práva na slobodu prejavu a na informácie podľa čl. 26 ods. 1 a 2 ústavy, jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj jeho práva na slobodu prejavu podľa čl. 10 ods. 1 dohovoru a jeho práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Skôr, ako môže ústavný súd pristúpiť k prerokovaniu sťažnosti a rozhodnúť vo veci samej musí preskúmať, či sú splnené všetky formálne podmienky ustanovené pre sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Podľa § 49 zákona o ústavnom súde sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia; dátum, keď bola právoplatnosť vyznačená na rozhodnutí, nemá vplyv na začatie plynutia lehoty počítanej od právoplatnosti rozhodnutia. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 24/05).

Z obsahu podania vyplýva, že rozsudok okresného súdu sp. zn. 7 Ct 27/2002 z 29. júna 2006 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 9 Co 427/06-220 z 23. októbra 2008 nadobudol právoplatnosť 27. januára 2009. Keďže sťažovateľ doručil ústavnému súdu sťažnosť proti označenému rozsudku okresného súdu 13. júla 2009 (na

poštovú prepravu bola podaná 10. júla 2009), stalo sa tak zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na to ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Ústavný súd sa preto meritórnym preskúmaním opodstatnenosti námietok sťažovateľa uvedených v sťažnosti už nezaoberal a vzhľadom na odmietnutie sťažnosti nerozhodoval ani o jeho ďalších procesných návrhoch uplatnených v návrhu na rozhodnutie vo veci samej.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd uvádza, že uplatniac subsidiárnu právomoc ústavného súdu bol dôvod na odmietnutie sťažnosti aj pre nedostatok jeho právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2010